

powstałych po dniu 1 stycznia 1984 r. i w całości sfinansowanych środkami własnymi jednostki organizacyjnej, nie podlegają podziałowi, o którym mowa w ust. 5 pkt 1.”;

6) dotychczasową treść § 10 oznacza się jako ust. 1 i dodaje ust. 2 w brzmieniu:

„2. Jednostka organizacyjna może samodzielnie uzupełniać z funduszu załogi zakładowy fundusz socjalny i zakładowy fundusz mieszkaniowy.”;

7) w § 11:

a) ust. 2, 3 i 7—10 skreśla się,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wszystkie wynagrodzenia, poza nagrodami i premiami wypłacanymi z tworzonego zysku do podziału funduszu załogi, obciążają koszty działalności jednostki organizacyjnej.”;

8) w § 12:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Zweryfikowany zysk jednostki organizacyjnej stanowi zysk do podziału, który przeznaczają się na:

1) obowiązkową wpłatę na fundusz rezerwowy dyrekcji okręgowej — w wysokości wynikającej z procentowej normy udziału tej wpłaty w zysku do podziału; normę ustala Centralny Zarząd Dróg Publicznych; norma ta nie może być niższa od 25% zysku do podziału,

2) pokrycie obciążeń na rzecz Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej,

3) odpisy na cele rozwojowe, dla załogi i na inne potrzeby albo niektóre z tych celów i potrzeb.”;

b) dodaje się ust. 7—11 w brzmieniu:

„7. Obliczeń i odpisów z zysku do podziału dokonuje się za okresy kwartalne, narastająco od początku roku.

8. Wpłata na fundusz rezerwowy dyrekcji okręgowej dokonuje się:

1) za okresy kwartalne — w terminie 10 dni od dnia złożenia sprawozdania finansowego za dany kwartał,

2) za okres roczny — w terminie 10 dni od dnia złożenia rocznego sprawozdania finansowego; nadpłaty (niedopłaty) wynikające ze sprawozdania zweryfikowanego podlegają rozliczeniu w terminie 10 dni od dnia urzędowego stwierdzenia zweryfikowania sprawozdania finansowego.

9. Przeznaczenie pozostałości rocznego zysku do podziału na fundusz rozwoju, fundusz załogi oraz inne cele i potrzeby następuje po urzędowym stwierdzeniu zweryfikowania sprawozdania finansowego, stosownie do decyzji jednostki organizacyjnej, z uwzględnieniem zaliczkowo dokonanych w ciągu roku odpisów z zysku do podziału.

10. Należne obciążenia na rzecz Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej od funduszu załogi jednostki organizacyjnej, w części dotyczącej nagród i premii, pomniejszają fundusz załogi.

11. Nagrody i premie wypłacane z zysku za rok sprawozdawczy wypłaca się w roku następnym po urzędowym stwierdzeniu zweryfikowania sprawozdania finansowego.”;

9) w § 13:

a) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) procentowa norma wpłaty z zysku do podziału na fundusz rezerwowy dyrekcji okręgowej.”;

b) w ust. 4 wyrazy: „funduszu własnego w obrocie” zastępują się wyrazami: „funduszu rozwoju”;

10) w § 17 w ust. 1 wyrazy: „w wysokości kosztów własnych” zastępuje się wyrazami: „na podstawie kosztów uzasadnionych”;

11) w § 19:

a) w ust. 2:

— pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wpłata części zysku do podziału jednostek organizacyjnych,”

— pkt 2 skreśla się,

b) w ust. 3:

— pkt 1 skreśla się,

— w pkt 3 wyrazy: „a w szczególności na wykonanie inwestycji mających na celu usunięcie skutków uszkodzeń (awarii)” zastępuje się wyrazami: „w tym również na spłatę kredytu skonwertowanego”;

c) w ust. 4 w pkt 3 wyrazy: „na akcję zimową” zastępuje się wyrazami: „na utrzymanie dróg i obiektów mostowych”;

12) § 24—27 skreśla się.

§ 2. Przepisy § 1 pkt 2, 7 i 8 stosuje się do rozliczeń za 1984 r.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

184

UCHWAŁA Nr 161 RADY MINISTRÓW

z dnia 14 grudnia 1984 r.

w sprawie zakazu podwyższania cen umownych towarów przemysłowych.

Na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1984 r. Nr 13, poz. 59) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Wprowadza się na okres do dnia 31 grudnia 1985 r. zakaz podwyższania cen umownych (zbytu, hur-

towych i detalicznych) towarów przemysłowych zaopatrzeniowych i rynkowych (nieżywnościowych), wytwarzanych przez jednostki gospodarki społecznej. Ceny te, z zastrzeżeniem wyjątków określonych w uchwale, nie mogą być wyższe od cen ostatnio stosowanych w 1984 r.

§ 2. 1. Ceny umowne towarów przemysłowych (§ 1) mogą być podwyższone w razie zmiany po dniu 31 grudnia 1984 r. kosztów własnych produkcji tych towarów z przyczyn niezależnych od producenta, spowodowanych podwyższeniem:

- 1) cen surowców, materiałów, półfabrykatów, wyrobów i części kooperacyjnych oraz stawek taryfowych przewozowych i energetycznych, z zastrzeżeniem ust. 2,
- 2) amortyzacji w wyniku zmiany stawek oraz przeceny majątku trwałego na dzień 31 grudnia 1983 r.,
- 3) stawek podatków obciążających koszty,
- 4) stawek odpisów na fundusze obciążające koszty producenta.

2. W kalkulacji podwyższanych cen towarów przemysłowych uwzględnia się 90% skutków podwyżki cen węgla kamiennego i brunatnego, koksu i półkoksu, oleju opałowego, paliw gazowych, energii elektrycznej i wyrobów hutnictwa żelaza oraz 95% skutków podwyżki cen urzędowych pozostałych surowców, materiałów i stawek taryfowych.

3. Minister do Spraw Cen może na wniosek:

- 1) przedsiębiorstwa państwowego/ zaopiniowany przez organ założycielski
- 2) spółdzielni, zaopiniowany przez zarząd centralnego związku spółdzielczego

oraz zaopiniowany również przez Ministra Gospodarki Materiałowej, zezwolić na uwzględnienie skutków podwyżki cen w większej wysokości niż określona w ust. 2. Przepis zdania poprzedzającego stosuje się odpowiednio do organizacji społecznych prowadzących działalność gospodarczą.

4. Ceny umowne towarów mogą być podwyższone również w razie:

- 1) wprowadzenia lub wzrostu po dniu 31 grudnia 1984 r. podatku obrotowego,
- 2) podwyżki marż handlowych (prowizji, narzutów zaopatrzenia).

5. Minister do Spraw Cen w uzgodnieniu z Ministrem Finansów może określić wypadki, w których ceny umowne towarów nie mogą być podwyższone w razie wprowadzenia lub wzrostu po dniu 31 grudnia 1984 r. podatku obrotowego,

6. Przez podwyższenie cen surowców, materiałów, półfabrykatów oraz wyrobów i części kooperacyjnych (ust. 1):

- 1) wytwarzanych w kraju — rozumie się podwyższenie cen (urzędowych, regulowanych i umownych) stosowanych przez dotychczasowego sprzedawcę albo podwyższenie cen spowodowane zmianą sprzedawcy, jeżeli towar jest objęty obowiązkowym pośrednictwem jednostek obrotu,
- 2) importowanych — rozumie się podwyższenie ceny w stosunku do przeciętnej ceny płaconej w 1984 r.

7. Minister do Spraw Cen w szczególnie uzasadnionych wypadkach może wyrazić zgodę na podwyższenie cen z przyczyn innych niż wymienione w ust. 1, nie więcej niż o 10%.

§ 3. 1. Podwyższenie cen z przyczyn wymienionych w § 2 ust. 1 i 4 może nastąpić nie więcej niż o kwotę odpowiadającą wzrostowi po dniu 31 grudnia 1984 r. kosztów produkcji z tych przyczyn i o kwotę odpowiadającą wzrostowi podatku obrotowego i marż handlowych, z uwzględnieniem przepisów ust. 2 i § 2 ust. 2.

2. Podwyższenie cen detalicznych towarów przemysłowych rynkowych niezwywnościowych z przyczyn wymienionych w § 2 ust. 1 i 4 pkt 2 nie może przekraczać 10% ceny detalicznej danego towaru stosowanej ostatnio w 1984 r. lub — za zgodą Ministra do Spraw Cen — 10% średnich cen detalicznych towarów, stosowanych w czwartym kwartale 1984 r. w danym przedsiębiorstwie.

3. Minister do Spraw Cen w szczególnie uzasadnionych wypadkach może wyrazić zgodę na podwyższenie cen detalicznych więcej niż o 10% (ust. 2).

§ 4. Zysk uwzględniony w cenach towarów stanowiących odmiany dotychczas wytwarzanych towarów, objętych na podstawie uchwały zakazem podwyższania cen, nie może być wyższy — zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1984 r. Nr 13, poz. 59) — od zysku przeciętnie uzyskiwanego przez sprzedawcę ze sprzedaży towarów z danej bądź zbliżonej asortymentowo grupy w okresie ostatnich dwóch kwartałów.

§ 5. Minister do Spraw Cen w uzgodnieniu z Ministrami Handlu Wewnętrznego i Usług oraz Finansów może uchylić zakaz podwyższania cen umownych:

- 1) towarów lub grup towarów, w obrocie którym osiągnięto zrównoważenie rynku,
- 2) towarów lub grup towarów, dla których brak jest społecznego uzasadnienia do utrzymywania niezrównoważonego rynku.

§ 6. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej, które po wejściu w życie uchwały zamierzają podwyższyć cenę o kwotę wymienioną w § 3, są obowiązane do sporządzenia kalkulacji uzasadniającej wysokość tej kwoty.

2. Minister do Spraw Cen i inne organy sprawujące kontrolę cen przeprowadzają kontrolę prawidłowości sporządzenia kalkulacji kosztów i cen, o których mowa w ust. 1.

§ 7. W razie stosowania przez sprzedawcę (producenta lub jednostkę handlową) cen niezgodnie z przepisami uchwały, stosuje się przepisy art. 18 i 19 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach.

§ 8. 1. Przepisów uchwały nie stosuje się do cen umownych:

- 1) towarów, dla których wprowadzono okresowe maksymalne wskaźniki wzrostu cen umownych na określone grupy towarów, zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach,
- 2) towarów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych będących:
 - a) towarami nietypowymi, to jest wytwarzanymi w pojedynczych sztukach lub małych seriach według dokumentacji technicznej, uzgodnionej między kupującym a sprzedawcą,
 - b) towarami pochodzącymi z produkcji próbnej, prototypowej lub wzorcowej,

- 2) towarów kupowanych i sprzedawanych przez przedsiębiorstwa państwowe „Moda Polska” i „Desa” Dziedzi Sztuki i Antyki oraz spółdzielnie zrzeszone w Centralnym Związku Spółdzielni Rękodzieła Ludowego i Artystycznego „Cepelia”, a także przez sklepy specjalistyczne innych przedsiębiorstw uspołecznionego handlu rynkowego, określonych przez Ministra do Spraw Cen w uzgodnieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego i Usług,
- 4) towarów wymienionych w wykazie produktów i usług luksusowych, stanowiącym załącznik nr 1 do ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 75), z uwzględnieniem ograniczeń wprowadzonych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 1982 r. w sprawie ograniczenia wykazu produktów i usług luksusowych oraz w sprawie stawek podatku obrotowego od sprzedaży tych produktów i usług (Dz. U. Nr 24, poz. 169 i z 1983 r. Nr 34, poz. 162),
- 5) towarów, co do których prawo do oznaczania państwowymi znakami jakości „Q” lub „I” przyznano po dniu 31 lipca 1984 r.,
- 6) towarów przeznaczonych na eksport, jeżeli rozliczenia są dokonywane według cen umownych wynikających z cen uzyskiwanych od kontrahentów zagranicznych (cen transakcyjnych).
2. Przepisów uchwały nie stosuje się również, w razie gdy Minister do Spraw Cen — działając na podstawie art. 2 ust. 2 pkt 9 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o utworzeniu urzędu Ministra do Spraw Cen (Dz. U. Nr 7, poz. 53) — zawarł z producentami (sprzedawcami) porozumienie dotyczące stosowanych przez nich cen.
- § 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1985 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

185

UCHWAŁA Nr 162 RADY MINISTRÓW

z dnia 14 grudnia 1984 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie reglamentowanej sprzedaży towarów.

Na podstawie art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o planowaniu społeczno-gospodarczym (Dz. U. Nr 7, poz. 51 i z 1983 r. Nr 71, poz. 318) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 183 Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1983 r. w sprawie reglamentowanej sprzedaży towarów (Monitor Polski Nr 43, poz. 250) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 wyrazy: „1984 r.” zastępuje się wyrazami: „1985 r.”;
- 2) w § 3:
 - a) w ust. 1:
 - w pkt 1 pod lit. b) po wyrazie „MIK” skreśla się wyraz „I”, a po wyrazie „MII” dodaje się wyrazy: „i MIIS”;
 - w pkt 2 dodaje się lit. c) w brzmieniu: „c) norma zaopatrzenia „MIIS” — 2.625 kg”;
 - w pkt 4 po wyrazie „MW” skreśla się wyraz „I”, a po wyrazie „PIII” dodaje się wyrazy: „i MIIS”;
 - w pkt 5 po wyrazie „PII” skreśla się wyraz „I”, a po wyrazie „PIII” dodaje się wyrazy: „i MIIS”;
 - w pkt 9 pod lit. a) po wyrazie „O” skreśla się wyraz „I”, a po wyrazie „MW” dodaje się wyrazy: „i MIIS”;
 - b) w ust. 4 po wyrazie „PII” skreśla się wyraz „I”, a po wyrazie „PIII” dodaje się wyrazy: „i MIIS”;
- 3) w § 4 wyraz „I” zastępuje się przecinkiem, kropkę na końcu zdania skreśla się i dodaje wyrazy „i MIIS”;
- 4) w § 5 pkt 2 wyraz „I” użyty po wyrazach: „pkt 3” zastępuje się przecinkiem oraz skreśla się przecinek na końcu zdania i dodaje wyrazy: „i pkt 14”;

5) w § 6:

a) w ust. 1:

- w pkt 3 skreśla się wyrazy: „zespół złego wchłaniania”;
- dodaje się pkt 14 w brzmieniu:

„14) karta „MIIS” (mięso i jego przetwory 4,0 kg, w tym mięso wołowe i cielęce z kością 1,0 kg, cukier 2,0 kg, masło 2,625 kg, mąka 1,0 kg, wyroby czekoladowane 0,2 kg, przetwory zbożowe 2,5 kg kwartalnie), z tym że

— dzieciom i młodzieży w wieku 1—18 lat chorym na zespół złego wchłaniania przysługują następujące karty zaopatrzenia:

w wieku 1—6 lat — 1. karta zaopatrzenia „MIIS” oraz 2 karty zaopatrzenia „MC”

w wieku 7—10 lat — 1 karta zaopatrzenia „MIIS” oraz 5 kart zaopatrzenia „MC”

w wieku 11—18 lat — 1 karta zaopatrzenia „MIIS” oraz 6 kart zaopatrzenia „MC”

b) w ust. 3 wyraz „oraz” zastępuje się przecinkiem, kropkę na końcu zdania skreśla się i dodaje wyrazy: „oraz pkt 14”;

c) w ust. 6 wyraz „I” użyty po wyrazie „MW” zastępuje się przecinkiem, skreśla się kropkę po wyrazie „MC” i dodaje wyrazy: „i MHS”;